

Loguške NOVICE

LOGATEC 22. VII. 1970

Leto 1 – št. 1

Gospodarjenje v prvem polletju

Ker niso znani še vsi finančni podatki gospodarjenja v letošnjem prvem polletju, podajamo le pregled nekaterih rezultatov, ki pa kljub temu kažejo sliko našega dela. Podrobnejša obravnava gospodarjenja bo podana v eni prihodnjih številčk glasila.

Kako se je gibala proizvodnja celotnega podjetja v preteklih mesecih v primerjavi s planom za leto 1970.

Januar	113 %
Februar	99 %
Marec	115 %
April	115 %
Maj	111 %
Junij	106 %

Skupaj 108 %

Iz gornjih podatkov je razvidno, da je v maju še bolj pa v juniju proizvodnja padla, čeprav je še vedno nad planiranim za 6 % v juniju, oziroma za 8 % v kumulativu.

Posamezni obrati pa so dosegli naslednje rezultate:

Obrat	v juniju	od 1. 1. do 30. 6.
Žaga	104	104,4
Drobno pohištvo	105	106,4
Plastika	75	86,9
Stavbno pohištvo	116	118,7
Galvanizacija	105	106,3
Skupaj	106,4	108,2

Vzporedno z doseganjem operativnega plana si oglejmo še gibanje števila zaposlenih v primerjavi s planom za 1970.

Januar	96,6 %
Februar	97,4 %
Marec	97,1 %
April	99,2 %
Maj	98,5 %
Junij	97,4 %

Skupaj 97,9 %

Zaposlenih je bilo za 2 % manj kot je bilo v planu predvideno.

Osební dohodki pa so porasli v prvih petih mesecih za 14 % v primerjavi s planiranim računajoč v skupni masi osebnih

dohodkov na zaposlenega, pa je ta porast za 16 %.

V primerjavi z enakim obdobjem lani pa je količinska proizvodnja večja za 14 %, število zaposlenih za 5 %, osebni dohodki pa za 24 % na zaposlenega.

Iz teh primerjav je razvidno, da osebni dohodki neprimerno hitreje rastejo, kot pa storilnost, vendar je ta pojav več ali manj značilen za vsa podjetja, čeprav naj bi bila osnova za povečanje osebnega dohodka večja produktivnost. Produktivnost pa izračunamo če delimo porabljene delovne ure s številom izdelanih artiklov.

Čim večje je število izdelanih artiklov v enoti časa, tem večja je produktivnost. To pa lahko dosegamo z različnimi vplivi: z racionalno porabo delovnega časa, z boljšo izkoriščenostjo strojne opreme in naprav z racionalizacijo postopkov dela itd.

Za primer si oglejmo strukturno udeležbo porabe časa za vse proizvodne obrate v našem podjetju za obdobje od 1. 1. do 30. 5. 1970.

Proizvodne ure	71,0 %
Neproizvodne ure	6,8 %
Zastoji	1,5 %
Bolniška do 30 dni	3,8 %
Bolniška nad 30 dni	4,4 %
Dopusti	8,2 %
Ostalo	4,3 %
Skupaj	100,0 %

Že ti grobi podatki kažejo, da porabimo v proizvodnji le 71 % od skupnega časovnega fonda za dejansko produktivno delo. Ostalih 29 % pa so režijska dela, ki se ne nanašajo na redno proizvodnjo, ter vsi plačani izostanki in zastoji. Če pa od delovnega časa odštejemo še malico pa dobimo le 65 % časa, ki ga dejansko porabimo za proizvodnjo.

Zato je, kot smo že prej ugotovili, za porast produktivnosti, poleg stopnje izkoriščenosti strojne opreme in racionalizacije postopkov dela in ostalih faktorjev, prav tako pomembno racionalno izkoriščanje delovnega časa.

N. Ž.

Ob 22. juliju - Dnevu vstaje Slovenskega naroda

Vojaški poraz in kapitulacija kraljevine Jugoslavije aprila 1941 nista pomenila poraza in kapitulacije jugoslovanskih narodov. To je bil le poraz vladajoče buržoazije in vseh tistih krogov, ki so bili med seboj tesno povezani.

KPJ in SKOJ sta se znašla sama proti okupatorju. Okupacija je prinašala jugoslovanskim narodom na svojih bajonetih kri in smrt, raznarodovanje in izkoriščanje najhujše vrste, nacionalni šovinizem in bratomorno klanje, suženjsko delo in koncentracijska taborišča. Našim narodom so to jasno pokazali že prvi dnevi okupacije.

Pod Titovim vodstvom je KPJ pozvala vse demokratične rodoljube, naj enotno sodelujejo proti okupatorju.

22. julija 1941 so skupine partizanov v Kamniku na povelje glavnega štaba slovenskih partizanskih čet ustrelile svoje prve naboje proti sovražniku, proti nemškemu vojakom, na ozemlju, ki je bilo priključeno »velikemu nemškemu rajhu«. V štirih letih neenakopravnega in krvavega boja si je v razdeljeni domovini z mnogim odpovedovanjem priboril slovenski narod skupaj z narodi Jugoslavije svojo svobodo – svojo državnost.

Od prvih dni oborožene vstaje smo v našem razvoju napravili dokaj dolgo pot. Razširila se je podlaga, na kateri delovni človek čedalje odločneje vpliva na svoj družbeni položaj, na materialne in kulturne razmere svojega življenja. Razvile so se proizvodne sile. Povečal se je nacionalni dohodek, zvišala sta se življenjski standard in izobrazbena raven. Zagotovljene so možnosti za intenzivnejšo proizvodnjo, za večjo produktivnost dela in hitrejši razvoj vseh področij družbenega življenja in ustvarjalnosti.

Socialistična Jugoslavija se je okrepila kot skupnost enakopravnih narodov in narodnosti in se uveljavila v svetu s svojimi vztrajnimi prizadevanji, da razvije demokratične socialistične odnose, temelječe na samoupravljanju, s svojim doslednim bojem za mir, družbeni napredek in demokratične ter enakopravne odnose med narodi.

Nekaj besed o razstavi KLI na gospodarskem razstavišču v Ljubljani

Na letošnji razstavi je imel KLI svoj razstaveni prostor velik 60 m², na katerem so bili razstavljeni skoraj vsi proizvodi tovarne, največ pa je bilo izložbenih oken vseh vrst. Prostor je bil velik, zato ga je bilo mogoče primerno aranžirati, tako da lahko mirno trdimo, da je bil eden od najbolj sodobno urejenih razstavnih prostorov na tem sejmu. To je kolektivu KLI v ponos, organizatorjem pa zahvala za trud, ki pri takem poslu ni bil ravno majhen.

Na tej razstavi so nastopili tudi naši konkurenti, kot so: »Jelovica« Skofja Loka, »Inles« Ribnica, »Lip« Bled in drugi. Veliko je bilo tudi razstavljalcev iz tujine, ti pa so imeli na sejmu v glavnem lesno-obdelovalne stroje in drugo strojno opremo.

Za naše izdelke je bil med obiskovalci velik interes, saj so se kar vrstili ob naših stojnicah z najrazličnejšimi vprašanji o kvaliteti izdelkov, funkcionalnosti, pogojih nakupa, načina plačila, rokov dobave izdelkov in podobno.

Posebno pozornost so pri kupcih vzbudila nova okna iz sipo mahagonija, ki je novost na našem trgu. Zanimali so se zanje individualni graditelji hiš, predstavniki projektantskih organizacij, gradbenih podjetij in drugi.

Taka okna so bodoči proizvod obrata Stavbenega pohištva, vendar trenutno še ni točno načrtan program glede tipov, ki naj bi se izdelovali, poleg tega pa je v teku študija o površinski obdelavi teh oken, ker bodo lakirana s prozornimi laki zaradi izredno lepe strukture tropskega lesa. Taka okna bi bila za široko potrošnjo, ker se individualni graditelji stanovaljskih hiš zanje izredno zanimajo. Dandanes so kupci zelo zahtevni tudi pri nakupu stavbnega pohištva in vsak nov izdelek privabi izredno veliko kupcev; prav tako so si z zanimanjem ogledovali nove izdelke in o njih dobili primerna pojasnila od predstavnikov našega podjetja.

Vse obiskovalce, ki so se ustavili na našem razstavnem prostoru, smo natanko seznanili z našim celotnim programom proizvodnje, vsem smo postregli s prospekti in z vsem propagandnim materialom, ki jih bo spominjal na KLI. Ob taki propagandi lahko pričakujemo novih naročil že v kratkem ali pa šele po letu in tudi kasneje. Časovna razlika pri definitivnih

naročilih je zaradi tega, ker projektanti projektirajo okna in kolonijalno pohištvo v nove stavbe, katere bodo gradbena podjetja gradila drugo leto ali pa še kasneje in šele tedaj pri-

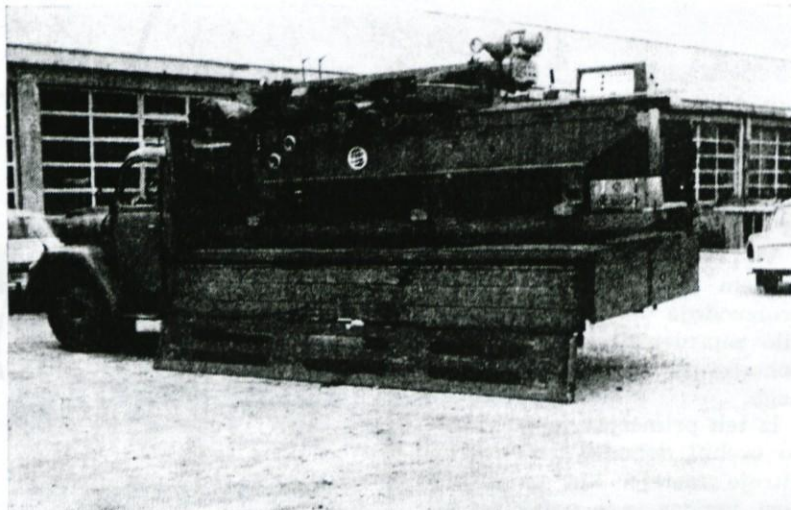
de do izraza propaganda zdajšnjega sejma.

Razstava na sejmih je torej dolgotrajna investicija, brez katere si danes v sodobnem življenju ne moremo več zamisli-

ti uspešne prodaje. KLI se le od časa do časa pojavi na razstavi v Ljubljani, Zagrebu ali Beogradu, kar pa je v primeri z ostalimi sorodnimi tovarnami absolutno premalo. Ne zadostuje, če vemo samo člani kolektiva za svoje kvalitetne proizvode, namreč nujno je potrebno z njimi seznaniti javnost preko radia, televizije, revij, časopisov, razstav in podobno. Tako bo seznanjen z našimi izdelki širok krog kupcev; večje bo povpraševanje po naših proizvodih. Po tej poti se komercialni službi odpira možnost večje izbire kupcev, pri tem pa tudi možnost doseganja višjih cen.

Kljub skromni propagandi si je KLI pridobil velik ugled na domačem in tujem tržišču, toda tega si moramo še razširiti in utrditi s kvaliteto proizvodnje in organizirano propagando.

I. V.

V drobno pohištvo nov profilni skobeljni stroj

Varstvena vzgoja delavcev

Izobraževanje in vzgoja delavcev je obvezna in tudi nujno potrebna. Ta potreba se je pokazala predvsem sedaj, ko smo v delovni organizaciji preizkusili, koliko delavci poznajo svoje delo, koliko poznajo najosnovnejša in najnujnejša določila svojega dela.

Težko si zamislimo, da bi bilo vzgajanje in izobraževanje delavcev le ob sprejemu v delovno organizacijo, potem pa jih več ali manj pustimo pri miru in se zanje ne zmenimo. Od takega člana kolektiva vsekakor ne moremo pričakovati aktivnega sodelovanja ne v samoupravi ne pri delu, kakor tudi ne pri lastnem napredovanju v delovnih organizacijah. Ne moremo pričakovati od njega, da se bo ravnal po navodilih za varno in zdravo delo in ne moremo biti sigurni, da se bo znal varovati pred nevarnostjo pri svojem delu. Razumljivo, da bo tak delavec stalno nejevoljen in nediscipliniran.

Zato je nenehno vzgajanje in izobraževanje nujno potrebno za vse delavce.

Lahko trdim, da je ta vzgoja do nedavnega bila prepuščena le delovodjem in obratovodjem, kajti ta je na eni strani sestavni del splošne ali specifične vzgoje, medtem ko je na drugi strani vzgoja pomemben sestavni del vsakega strokovnega dela. Prav tako pouk iz varstva pri delu, higijene dela in ekonomike zelo težko ločimo od ostalega strokovnega izobra-

ževanja. To pomeni, da bi vsak vzgojitelj oziroma vodja dela moral biti tudi posredni vzgojitelj ali učitelj s področja varstva pri delu.

Pri preizkušanju znanja delavcev iz varstva pri delu pa se jasno vidi, da taka vzgoja in pouk nista zadostna.

Zato je potrebno nujno misliti še na dodatno izobraževanje in vzgajanje, kajti edino tako lahko zapolnimo očitno vrzel; to vrzel so pri nas opazile tudi inšpekcije, ki so si ogledale naše podjetje. Ker si ne smemo in ne moremo privoščiti nesreč in poškodb delavcev pri delu na račun slabega znanja ali nepravilnega dela, je po-

treba po tem dopolnilnem izobraževanju še bolj utemeljena.

Da smo tako stanje vsaj nekoliko izboljšali, smo že napravili prve korake. Tako je bil zelo uspešno izveden tečaj za pridobitev kvalifikacij v okviru škofjeloške šole za lesno industrijo. Prav tako smo že pretežno preverili znanje delavcev, vodij dela vodilnih. Ta preizkus je bil združen z izobraževanjem in vzgajanjem iz tvarine varstva pri delu. Oblika izobraževanja je bila pismena in ustmena. Razumljivo je, da bo ta sistem varstvenega izobraževanja v bodoče potrebno izpopolniti, predvsem v smislu

(Nadaljevanje na 3. strani)

Preizkus skupine delavcev iz tvarine varstva pri delu

Varstvena vzgoja delavcev

(Nadaljevanje z 2. strani)

boljšega osebnega kontakta z delavci pri vzgoji in izobraževanju.

Pokazalo se je, da je uspešneje organizirati manjše skupinske razgovore z delavci kot pa s pismenimi navodili zahtevati poznavanje takega gradiva. Delavci namreč pri pismenem sistemu premalo resno pristopijo k nalogi izobraževanja, kajti njihova varnostna vzgoja še ni takšna, da bi sami zadostno čutili potrebo po takšnem izobraževanju.

Ta trditev se jasno vidi iz preizkusa, kajti delavci premalo poznajo tista najosnovnejša navodila za svoje delo, ki so nujna za pravilno in varno delo.

in mora od njega tudi zahtevati, da svoje znanje dokaže. Torej vsako neodgovorno ravnanje v zvezi z dolžnostjo izobraževanja, katere delavcu daje delovna organizacija, ima za posledico disciplinski postopek pa tudi odstranitev iz delovnega mesta. Delovna organizacija mora delavcu jasno povedati, da takega dela, kjer ni potrebno poznati določil o varnosti v podjetju, ni. Vsak delavec mora biti mojster svojega dela, da tako prispeva k boljšemu in varnejšemu načinu dela.

Rezultat dosedanjega preizkušanja znanja delavcev nam pove, da s takim znanjem ne moremo biti zadovoljni, kajti 20 % testiranih je pokazalo nezadovoljiv uspeh. Razumljivo

be naj bodo osnovane učinkovito, racionalno in sodobno.

Naj naštejemo oblike varstvenega izobraževanja, ki se jih poslužujemo v našem podjetju:

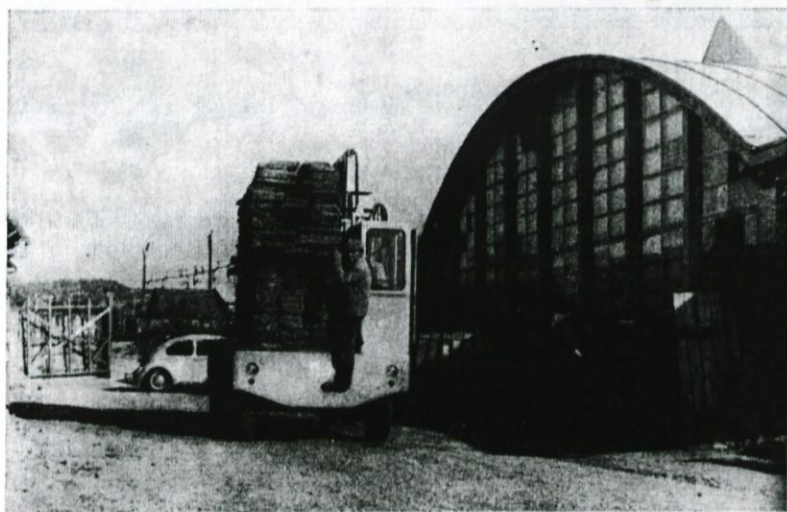
1. uvajalni seminarji za novo sprejete delavce;
2. splošni seminarji-tečaji iz varstva pri delu za vse zaposlene;
3. izobraževanje in pouk o požarni varnosti;
4. izobraževanje za pridobitev poklica ozkega profila v lesni stroki;
5. izobraževanje delavcev na nevarnih in zdravju škodljivih delovnih mestih iz tvarine varstva pri delu in preverjanje njihovega znanja.

Pri varstvenem izobraževanju si je potrebno izbrati najučinkovitejše metode izobraževanja za primeren uspeh. Predvsem se pri nas poslužujemo naslednjih metod:

1. predavanje iz tvarine varstva pri delu;
2. skupinska posvetovanja, razgovori ali sestanki;
3. literatura, učno gradivo, brošure, navodila za delo iz tvarine varstva pri delu;
4. varstvena propaganda (glasilo, opozorila, letaki, obvestila itd.);
5. neposredna vzgoja delavcev na delovnem mestu.

V nobenem primeru ne smemo zanemariti izobraževanja oziroma izpopolnjevanja delavcev v znanju, ker le tako jim je omogočeno vključevanje v aktivno delo in njihovo napredovanje. Potrebno je le posluževati se vseh metod dela za izobraževanje, sodelovati po svojih možnostih in tako prispevati k boljšemu in varnemu delu v podjetju.

M. L.

Tudi pri sodobnem transportu so nevarnosti

Težko si predstavljamo člana kolektiva, ki je že vrsto let v podjetju in ne ve, kaj mu je dolžnost, če bi opazil začetni požar. Prav tako si težko predstavljamo delavca, ki ne ve katera nevarnosti za poškodbe in zdravje mu grozijo na delovnem mestu. Ne vemo, kako se bo tak delavec varoval nevarnosti, če jih sploh ne pozna. Marsikdo je smatral, da varstveno izobraževanje nima svojega pravega smisla in da z njim ne bomo ničesar dosegli, da bomo lahko tudi brez takega znanja lahko delali nemoteno in dobro.

Da temu ne more biti tako, naj navedem resnost z zakonskim določilom, ki pravi, da tisti delavec, ki ne pozna nevarnosti pri svojem delu, ki ne pozna ukrepov in sredstev za varovanje samega sebe, da tisti, ki ne pozna pravilnega načina dela, ne more in ne sme delati na takih delovnih mestih. Delovna organizacija je dolžna, da delavca seznani z vsemi načini dela in ukrepi za varno delo

je, da bo potrebno tiste s nezadovoljivim znanjem ponovno izobraževati, se z njimi ponovno posvetovati in jim tolmačiti potrebe po pravilnem in varnem delu.

Torej izobraževanje se je pričelo, potrebno ga bo le izpolnjevati in nadaljevati, ker bo uspeh vsekako očiten.

Izpolnjevanje bo potrebno uresničevati predvsem z dobrim in nujnim programiranjem za naprej. Neprogramiran in nesmotrn način dela nam ne bo prinesel dobrega sistema, ureditve obsega in drugega pri nadaljnjem izobraževanju.

Tako programiranje naj se izvede predvsem v kadrovsko socialnem sektorju z varnostno službo, tehnologi in vodji dela, če je potrebno pa tudi z zunanjimi sodelavci. Osnova za programiranje izobraževanja mora biti poleg obveznega izobraževanja iz varstva pri delu tudi strokovno izobraževanje in izobraževanje s področja samoupravljanja in notranje zakonodaje. Vsi programi in izved-

V Lazah občani že več let zahtevajo izgradnjo novega mostu čez Unico. Most je bil med II. svetovno vojno porušen, potem pa je bil postavljen lesen provizorij, ki je za silo služil svojemu namenu do letošnje pomladi, ko ga je narasla voda dokončno porušila. Občinska skupščina je na zahtevo zbora volivcev o tem razpravljala in k že prej izločenim 5.000.000 S din dodala še 12.000.000 S din. To je po sedanjih računih komaj približno 1/3 potrebnih sredstev. Občani Laz in predsednik SO Logatec so začeli akcijo za zbiranje potrebnih sredstev. Akcijo so začeli pri občanin in delovnih organizacijah. Med občani v Lazah so zbrali že okrog 600.000 S din gotovine in nekaj lesa. Kmetijska zadruga oz. njen združni svet je za izgradnjo novega mostu namenila okrog 50 m³ lesa, obratni delavski svet GG v Logatcu je iz svojih sredstev odobril 1 milijon S din, čakajo pa še na pri-

spevek centralnega del. sveta GG v Ljubljani. Enako pričakujejo tudi prispevek KLI Logatec, ki je pred časom obljubil zrezati ves potreben gradbeni les. Tudi prispevek SO Postojna še ni znan, ker zahteva občina, da ji predložimo celoten predračun.

Prvotno smo nameravali graditi most tako, da bi ga gradila JA iz Postojne s svojo delovno silo in strokovnjaki. To v novih pogojih ni mogoče, ampak ga bodo morali graditi civilni strokovnjaki. Zato smo morali naročiti izdelavo celotnega projekta. Projektant novega mostu ing. Juhart iz Ljubljane je obljubil, da bo načrt izdelal do meseca avgusta. Upamo lahko, da bo načrt izdelan pravočasno, ker bomo sicer morali preložiti gradnjo za prihodnje leto. Že sedaj je namreč veliko vprašanje, če bomo lahko za letošnje leto dobili izvajalca gradbenih del.

V. H.

Most v Lazah

RAZPIS

Kombinat lesno predelovalne industrije Logatec razpisuje za šolsko leto 1970/71

4 štipendije za lesnoindustrijske delovodje

Pogoj za vpis je: da je kvalificiran mizar z vsaj 3-letno prakso.

Štipendija se razpisuje samo za delavce, ki so že zaposleni v KLI Logatec.

Pismene prošnje je oddati v kadrovsko socialnem sektorju podjetja najkasneje do 31. 7. 1970.

Logatec, dne 9. 7. 1970

S skupščine republiške skupnosti socialnega zavarovanja

Ena izmed točk dnevnega reda je zajemala stališča in predloge skupščine RS za izpolnitev sistema pokojninskega in invalidskega zavarovanja.

1. Glede financiranja pokojninskega zavarovanja zaradi jasnosti in razlikovanja naj se ločita prispevek za večji riziko invalidskega zavarovanja (predpiše naj se tistim delovnim organizacijam, v katerih je večja možnost za invalidnost zaradi nesreč pri delu) in poseben prispevek za pokrivanje večjih izdatkov, ki nastajajo zaradi benificirane delovne dobe.

2. Sprejeto je bilo stališče odbora, naj bo starost izključni pogoj za pridobitev pravice do starostne pokojnine, tj. 60 let starosti za moške in 55 let za ženske. Pojavlja se močna tendenca, naj bo izjema za uveljavitev pokojnine tudi zavarovalna doba, in sicer če ima moški zavarovalne (delovne dobe) 40 let, oziroma ženska 35 let, imata ne glede na starostna leta pravico do pokojnine. Odbor je menil, da je tako rešitev možno sprejeti le, če se v to dobo računa samo efektivna delovna doba, brez sedanje, posebej priznane. Ker pa bo v takem primeru prišlo lahko do tega, da bodo zavarovanci, ki so sicer izpolnili pogoje delovne dobe, delali še naprej do svoje starostne dobe, bo treba za ta dodatna leta pokojnino povečati za 2 % za vsako leto. Ta predlog je bil sprejet zato, da bi delavce vzpodbudili, naj ne uporabljajo svoje izjemne pravice za odhod v pokoj, predno so dosegli svojo starostno dobo.

3. Predlagana je bila tudi proučitev vprašanja zavarovanja oseb, ki so služile vojaški rok.

4. Benificiranje delovne dobe naj se izvaja le v invalidskem zavarovanju in v primerih, ko nastopi invalidnost zaradi izjemnih in najtežjih poklicev. Te je treba določiti v zakonu. Ugotoviti je treba, pri katerih delovnih mestih nosi zavarovalna skupnost največje stroške po načelu solidarnosti zaradi benificiranja delovne dobe in za katerega naj se plačuje posebni prispevek.

5. Osnova za odmero pokojnine bo še naprej ostal osebni dohodek. Ker pa je bilo več predlogov za zajemanje osebnega dohodka v pokojninsko osnovo, se je skupščina opredelila za sledeče:

a) pokojninsko osnovo je treba izračunati iz desetletnega poprečja zavarovančevega dohodka naj se valorizira na poprečje osebnega dohodka vseh

zavarovancev zadnjih treh let pred upokojitvijo;

b) sistemu naj se omogoči regresivno znižanje pokojninske osnove nasproti visokim osebnim dohodkom, pri čemer regresija ne sme biti taka, da bi kvarila uporabo načela delitve po delu;

c) najvišja pokojninska osnova naj v bodočem sistemu ostane, ker je ob istočasnem plačevanju prispevka od celotnega osebnega dohodka prav tako izraz solidarnosti vseh zavarovancev, kot je to regresija pri oblikovanju pokojninske osnove, in služi istemu namenu.

6. Način usklajevanja pokojnin s spremenjenimi gospodarskimi pogoji je odvisen od tega, kako se bo usklajevala pokojninska osnova. Če bo sprejet

predlog, da se osnova prilagaja porastu osebnega dohodka na zadnje leto pred upokojitvijo ali na njegovo poprečje zadnjih treh let, je možno za valorizacijo pokojnin sprejeti le načelo njihovega prilagajanja porastu pokojninske osnove. Če pa bi se odločili za kombiniran sistem valorizacije osnove delno po življenjskih stroških in delno po osebnem dohodku, mora temu načinu ustrezati tudi valorizacija tekočih pokojnin.

7. Sprejeto je bilo tudi stališče, naj bi v bodoče zagotovili varstveni dodatek za upokojence z najnižjimi pokojninami.

8. Predlagano je bilo, naj bi ponovna zaposlitev upokojenca vplivala na prejemanje pokojnine; ali se pokojnina v takem

primeru ustavi, ali se kako drugače omeji, bi moralo biti predpisano za vso Jugoslavijo.

9. Predlagano je bilo tudi, naj se v bodoče odpravi predčasno upokojevanje. Izjemoma naj se tak način obdrži do konca leta 1973. Prav tako ne spada v sistem pokojninskega zavarovanja odkup let, ko zavarovanec ni bil zavarovan.

Pomembno je, da se poiščejo vse možnosti, ne da bi kršili načelo enotnosti pokojninskega zavarovanja, za svobodnejše odločanje samoupravnega invalidsko-pojninskega zavarovanja, pri čemer ni važno, ali to stori zvezni temeljni zakon sam ali pa republiški zakon, izdan na podlagi splošnega zveznega zakona.

L. T.

Slavje v Kališah

4. julij — Dan zmage nad slabim in obljuba za boljše

V počastitev Dneva borca je bila v nedeljo, 5. julija, svečana proslava z ljudskim rajanjem. Praznično pripravljen Tončkov dom v Kališah je pozdravljal v sončnem dopoldnevu prihajajoče goste in udeležence proslave. Bogato založene stojnice so nudile okrepčilo in še kaj več vsem, ki so nameravali praznični dan preživeti v objemu kaliških gozdov.

Ze pred 10. uro je godba na pihala iz Dol. Logatca začela s koncertom koračnic in partizanskih skladb. Vodja kulturnega programa Pavle Smrtnik je pozdravil zveznega poslanca Antona Petkovška in igralca SNG Staneta Severja, ki je uvodoma recitiral Prešernovo Zdravico. Sledil je govor zveznega poslanca Antona Petkovška.

Obujajoč spomine na partizanska leta, je zvezni poslanec ugotavljal, kako resnično prisotna je ideja narodne osvoboditve in graditve demokratične družbe, v kateri je napredek pozitivnega nenehni cilj. Današnje zahteve po boljšem so samo dokaz delovne prisotnosti naših ljudi. In prav afirmacija naše delavnosti nas dviguje visoko tudi v očeh še tako zahtevnih tujcev.

Logatec stopa z naglimi koraki po poti napredka in izboljšanja življenjskih pogojev. Živahnost gospodarskega razvoja vpliva na živahnost zasebnih ambicij, in tako je prav. Največja pridobitev zadnjih let pa bo gotovo tovarna valovite lenpenke, katere gradnja se bo začela konec avgusta ali v za-

moč Logatca utegne z vsem, kar ima in kar še pride, gotovo narediti naš kraj za močno središče Notranjske.

Vse to lahko dosegamo svobodni v svobodni domovini. Tako bodi, je zaključil zvezni poslanec, 4. julij dan zmage nad

slabim in obljuba za boljše.

Stane Sever je nato recitiral še Prešernovo Elegijo svojim rojakom ter Vipotnikovoga Sirotnika.

Kulturni program je zaključila godba. Ves popoldan in še v noč je trajalo ljudsko rajanje ob zvokih Logaških fantov.

Marcel Štefanič

Zvezni poslanec Anton Petkovšek govori

Kadrovske vesti

V mesecu juniju 1970 je Kombinat lesno predelovalne industrije Logatec sprejel v delovno razmerje naslednje delavce:

Marijo Mikuž v obrat stavbnega pohištva,

Rajka Turka v obrat stavbnega pohištva,

Jožeta Šemrova v kovinsko brusilnico.

Delovno razmerje pa so prekinili sporazumno na lastno željo: Mirko Mihelič, Vladimir Lenaršič, Julij Sedej in Pavel Keržič;

na odslužitev kadrovskega roka sta odšla: Viktor Brus in Franc Marolt;

osebna upokožitev: Karol Cuk, Alojz Tomažič, Iva Trpin in Ivanka Mihelič;

invalidsko je bil upokojen: Pavel Malovrh;

samovoljno so zapustili delo v podjetju: Edvard Žigon, Lado Fortuna in Stanislav Strle;

disciplinsko sodišče je izključilo iz podjetja: Jožeta Zrima.

Dne 30. 6. 1970 je bilo v podjetju zaposlenih 1010 delavcev. Logatec, dne 9. 7. 1970.

Pogovor s sodelavci

Med vsemi zaposlenimi v podjetju je skoraj polovica žena. Ko smo pregledovali evidenčni dnevnik zaposlenih in iskali prvega sodelavca, s katerim bi vodili razgovor o razvoju podjetja, smo ugotovili, da je med delavci, ki so neprekinjeno zaposleni v podjetju tudi več žena, med njimi tudi tov. Vilma Rupnik. Kot delavka je v proizvodnji že od leta 1952. V razgovoru o njenem delu in razvoju podjetja nam je v razgovoru povedala:

Z leti je prihajalo vse več ljudi in kmalu se posamezne skupine med seboj niso več poznale. Danes ne delam več z nobenim od prejšnjih sodelavcev. Vsi so na drugih delovnih mestih ali pa so iz podjetja odšli nekateri so celo pomrli.«

Zelo dobro se tov. Vilma spominja požara v letu 1957. O takratnih dogodkih nam je v kratkih besedah povedala sledeče:

»Ko sem zjutraj slišala sireno, sem bila vsa zmedena, sa-

Ob zmanjšani pozornosti obstaja tudi možnost nesreč, saj se steklo kaj lahko zdrobi. Kljub temu da so nam vodilni tovariši v podjetju obljubili in zatrjevali, da je delo zahtevno, smo v končni ocenitvi ostali še vedno na zadnjem mestu. Na teh delovnih mestih delamo večinoma starejše delavke, nekatere smo dejansko že pred upokojitvijo. Naše moči prav gotovo niso enakovredne mladim in se mi zaradi tega nagrajevanje delavk ne zdi primerno, saj smo precej delovnih let prebile tudi na zahtevnejših

delih in s svojim delom, upam, tudi doprinesle k temu, da imajo sedaj mladi večje možnosti za delo, čeprav še niso mnogo vložili v podjetje. Mislim, da je želja tudi ostalih starejših delavcev, da bi v našem tovarniškem glasilu prebrali kaj o nagrajevanju in zaposlovanju starejših delavcev, o čemer bi lahko morda dal podatke direktor kadr. soc. sektorja tov. Drago Debeljak. V sedanji situaciji res dobimo dodatek na stalnost in leta zaposlitve, vendar menim, da to ni ustrezna oddolžitev starejšim delavcem.«

Tovarišica Vilma na delovnem mestu

»Ko sem se v letu 1952 želela zaposliti, me je sprejel takratni tehnični vodja tov. Janez Suhadolnik. Zaposlitev sem nato dobila v nekdanji galanteriji, to je v sedanjem obratu drobnega pohištva. Delala sem najprej pri obdelavi »riko« obešalnikov. V takratnem oddelku galanterije je bilo le kakšnih 20 delavcev; možnosti za zaposlitev v Logatcu pa je bilo le malo. Razen Kmetijske zadruge, žage in gozdnih delavcev ni bilo večje dejavnosti, kjer bi bilo zaposlenih kaj več ljudi. Tedaj smo bili srečni, da smo dobili delo. Kot kolektiv pa smo se izredno dobro razumeli. Danes kljub boljšim pogojem, večina mladih teži le za dobrim zaslužkom in za čim hitrejšim potekom 8-urnega delovnega časa. Nemalokrat se spominjam prepiha, mraza, slabe ventilacije in drugih nevšečnosti, vendar nam zato ni zmanjkalo dobre volje, da smo delo z veseljem nadaljevali. Pri pečeh na žagovino smo se ogreli in nato nadaljevali z delom. Razmere so se nato z leti izboljševale. Ne trdim, da je sedaj vse najboljše. Prav je, da še vedno vlagamo sredstva v investicijsko izgradnjo in tehnološko izpopolnitev dela, saj prav na osnovi prejšnjih pogojev vem, da je to nujno potrebno.

ma nisem vedela, kako sem prišla do podjetja. Ko sem prišla do vratarja in sem videla, kaj se nam je zgodilo, sem se zjokala. Po požaru sem delala, kjer je bilo potrebno. Takrat smo res vsi delali zelo enotno. Tedaj smo žene prvič delale tudi na delovnih mestih, kjer so prej delali izključno moški, to je na rezkarjih ali drugih lesno-obdelovalnih strojih in to enako uspešno, kakor so prej enako delo opravljali moški.

Naša enotnost se je pokazala prav v tem letu, saj smo v istem letu ponovno zgradili sedanji strojni oddelek obrata drobnega pohištva, čeprav nismo prenehali z rednim delom.«

Ko smo nato pregledovali kartoteko delovnih mest, kjer je evidentirano, na kakšnih delovnih mestih je kdo opravljal delo, smo ugotovili, da je tov. Vilma opravljala zelo različna dela: na tračnih žagah, brušenje in nazadnje steklitev, kjer dela še danes. O svojem sedanjem delu pravi:

»Delo mi je sicer všeč, vendar smo delavke, ki delamo pri steklitvi, v zadnji ocenitvi delovnih mest ostale na zadnjem mestu, čeprav smatram, da je potrebno za to delo imeti tudi delovne izkušnje vse od brušenja do steklenja.

Srečanja v kinu

Začenjamo tako posebno stalno rubriko, ki naj bi bralce seznanjala s filmskim programom kina Narodni dom Logatec. Program bo obsegal filmske predstave za čas med izhajanjem posameznih števil glasila Logaške novice. Poleg naslova bomo navedli državo ali narodnost, od koder film prihaja, tehniko (st-standard, VV-vistavision, CS-cinemascope, PV-panavision, čb-črnobeli, bv-barvni film) žanr (vrsta filma glede na vsebino: western, kriminalistični, ljubezenski, pustolovski, zgodovinski, vohunski, dramski ipd.). Hkrati bomo skušali tudi opozarjati na tiste filme, ki so vredni, da si jih ogleda kar najširši krog gledalcev. Ker bi naj ta rubrika imela tudi filmsko vzgojni pomen, bodo dobrodošli prispevki, ki bodo zapisani na to temo. Vrata so na stečaj odprta vsem, ki im je sedma umetnost všeč, pa bi radi izrazili svoja mnenja tako, da bi filmsko platno približali kar se da širokemu krogu gledalcev.

25.–26. VII. OBRAČUN NA INDIJSKEM .OCEANU (nastopajo: Gerard Barey, Antonella

Lualdi, Terence Morgan) špansko-ital. avanturistični CS bv.

29. VII. PESEM SVETA (nastopajo Hardy Krüger, Catherine Daneve, Charles Vanell) francoska ljubezenska drama CS bv.

1.–2. VIII. VELIČASTNI V LETEČIH STROJIH (nastopajo: Stuart Whitman, James Fox, Gert Fröbe, Sarah Miles) ameriško-angleški spektakel CS bv.

5. VIII. MEJA V PLAMENU (nastopajo: Keneth Moore, Loren Bacol, Herbert Laume) angleški ekzotični CS bv.

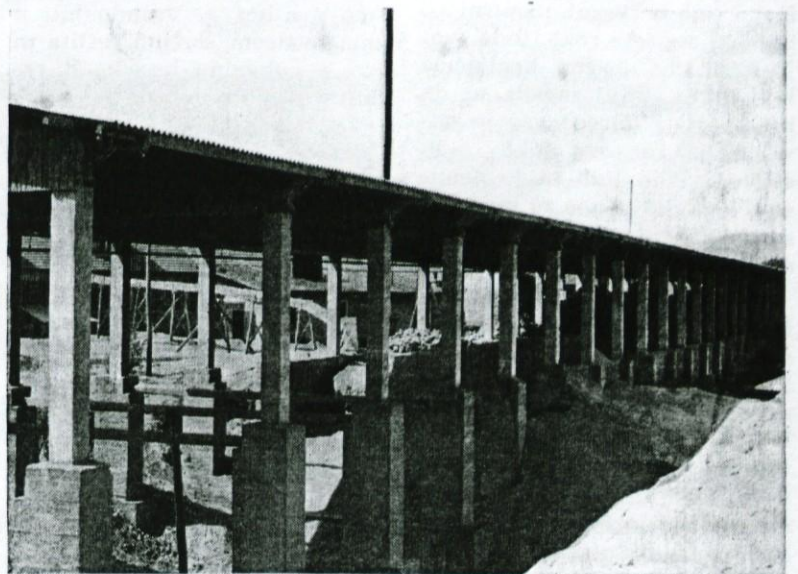
8.–9. VIII. KHARTOUM (nastopajo: Charlton Heston, Lawrence Oliver, Raf Richardson, Richard Johnson) ameriško-angleški vojni CS bv.

12. VIII. OBRAČUN NA SANT VALENTINA (nastopajo: Jason Rawbards, George Segal) ameriški kriminalistični CS bv.

14.–16. VIII. SAMO NAREJ, KAVBOJ! (nastopajo: Sidney James, Kent Williams, Angela Douglas) angleški western bv.

15.–16. VIII. UPORNIKI angleški CS bv.

mš

Pogled v preteklost

Naše sodelovanje na prvih letnih športnih igrah delavcev lesne industrije Slovenije

Novo mesto! Kako prečudovito mesto! Majhne uličice se prepletajo med seboj in dajejo mestu ljubko podobo. Ljudje so tu prijazni, veseli, ljubijo svoje življenje in vsakdo ima v očeh veselje, radost, saj njegovo mesto ljubi milijone ljudi. Večerna panorama: Krka, sonce zahaja počasi, ne mudi se mu nikamor; zdi se ti, kakor da bi še rado ostalo na nebu in podarjalo svojo toploto. Krka to je ena naših najlepših rek. S svojo bistro vodo me je očarala. Valčki se poigravajo med seboj kakor mali otročki in vabijo... Da, v to prekrasno mesto smo se odpeljali v soboto 27. junija, kjer so bile prve letne športne igre delavcev lesne industrije Slovenije. Kako prijetno srečanje! Takoj, ko smo bili vsi tekmovalci zbrani, smo se takoj spoprijateljili. Vsakdo se je hotel rokovati z vsakim, pa čeprav smo se srečali prvič. Vsi obrazi so bili nasmejani. Vsakdo je imel v očeh iskrico veselja, da smo se srečali vsi tekmovalci z istimi nameni — pokazati svoje znanje v šahu, streljanju z zračno puško in kegljanju.

Na začetku srečanja smo se tudi pomenkovali, kakšne težave imamo pri svojem delu in drug drugega hrabrili: saj bo šlo!

Mladi, mladi! Mladi smo vedno polni upanja na najboljše, a zato smo večkrat razočarani...

Pričelo se je tekmovanje. Razšli smo se v želji, da se po tekmovanju zopet srečamo in da nadaljujemo naš prekinjeni pogovor. Vsaka skupina tekmovalcev je imela svoje tekmovalno mesto: šahisti so se morali oprijeti kmetov in trdnjav, strelci pušk z naboji za streljanje, kegljači kegljev... Kako smo nervozni, nemirni... Šahistu se trese roka, toda svoje misli ima zbrane, kegljač je bolj miren, kajti zaveda se, da mora ostati miren; vse je odvisno od njegove roke... in strelec... da tudi ta je nemiren, toda, ko prime za puško je njegova roka zanesljiva, oko je ostro, noge kakor vkopane.

Moram, moram zadeti v črno, si mislim... toda, kakor sem že omenila, razočaranje... Prvi strel ni bil popoln, tudi drugi ne in... tretji... je že boljši; vsak naslednji strel se vedno bolj približuje črni točki. Sedaj vem, da sem se popolnoma umirila in da sem pripravljena na najkrajši boj...

In kegljači? Ti imajo zanesljivo roko, meti so preračunani,

razdalja pravilna. Kako so veseli, če se krogla približa želenemu mestu. Kakšno veselje! Toda, tega veselja ne pokaže nihče, kajti kdove, kako bo vnaprej.

Šahisti: na čelu imajo potne kapljice, vidi se, da je hudo, še malo, še malo dragi šahisti in vse bo dobro...

Konec tekmovanja... Prišel je trenutek podeljevanja nagrad. Največ prvih mest je pripadalo ekipi »Savinje« iz Celja. Čestitamo jim! Želimo, da so srečni svoje zmage v polni meri, želimo, da bi ostali še naprej tako zanesljivi tekmovalci in dobri tovariši. Naša ekipa je med devetnajstimi ekipami zasedla osmo mesto. Kar lep uspeh; saj mislimo tako... Toda, mi mladi nismo zadovoljni z nobeno stvarjo, zato želimo vsi, da bomo v prihodnje boljši, požrtvovalnejši in da bodo naše roke, puške, trdnjave zanesljivejše... Toda veselili smo se našega uspeha; a še ne toliko uspeha, pa vsaj zavesti, da smo se srečali s tako dobrimi tekmovalci in dobrimi tovariši. Videli smo nekaj njihovih odločilnih potez, drž in si jih dobro, dobro zapomnili za v bodoče... Vsaka šola je dobra...

Večer je... Zopet smo zbrani, toda naše misli so sproščene. Vse vprek si čestitamo za svoje uspehe.

Veselo je... Presenečeni smo, kako so nas pogostili... jedače in pijače in vsega, kar si je kdo zaželel. Gostitelji so izpolnili vsako željo, nič jim ni bilo odveč; veselili so se z nami in bili srečni, ko so videli, da smo srečni tudi mi.

Prihajali so najboljši. V rokah so se jim svetili pokali in diplome. Vsi so žareli in dvigovali svoja priznanja. Veseli smo z njimi... Vsakdo hiti k zmagovalcem, da jim čestita in izreče pohvalno besedo. Z radostjo v očeh jo sprejmejo...

Zažvenketali so kozarci... Zdravica za najboljše... Zdaj zdravica za vse, prav vse tekmovalce: zdaj zdravica za gostitelje, zdaj zdravica za vse športnike in šahiste sveta...

Od neke daleč je veter prinašal blago melodijo, ki me je spominjala na domači kraj. Domov, domov sem si želela... Povsod je lepo, doma je najlepše...

Lepo je tu v Novem mestu, lepo je ob Krki, povsod je lepo, kamor stopi tvoja noga, toda...

Noč je... Glasovi so potihnili, veseli vzkliki so se razgubili. Utrujeni smo od napor-

nega dela... Razhajamo se; podajamo si roke, izmenjamo nekaj besed. Toda, čeprav se danes razhajamo, želimo vsi, da se jutri zopet srečamo, kajti jutrišnje srečanje bo še radostnejše, saj sedaj se poznamo...

Prve letne športne igre, katerih pokrovitelj je tudi glavni direktor »Novolesa« iz Novega mesta tov. Jože Knez, so v celoti uspele. Čestitamo mu za njegov trud, za brezhibno organizacijo in prisrčno srečanje.

DOPISUJTE V NAŠE GLASILO

UREDNIŠTVO

Tretje mesto na republiškem tekmovanju v prvi pomoči

Članice enote prve pomoči KLI Logatec in Krajevne skupnosti so 14. junija 1970 tekmovali na republiškem tekmovanju v prvi pomoči in zasluženo osvojile 3. mesto, v Sloveniji. Tekmovalo je 33 ekip iz raznih krajev Slovenije. Zanimiv je podatek, da so naše tekmovalke za seboj pustile vse večje občine, kot je Logatec, in to: Novo mesto, Ljubljano center, Ljubljano Vič, Ljubljano Šiško, Ljubljano-mesto, Koper, Novo Gorico, Trbovlje, Maribor, Velenje, Celje, Tolmin, Ilirsko Bistrico, Postojno itd.

Trud, ki so ga vložile naše tekmovalke pred tekmovanjem se je v polni meri obrestoval. Stroške treninga oz. izpopolnjevanja znanja o prvi pomoči in tudi vse ostale stroške je nosil občinski odbor RK Logatec. Prevozno sredstvo pa je dalo na razpolago podjetje KLI Logatec.

Ob tej priliki moramo dati priznanje Obč. odboru RK Lo-

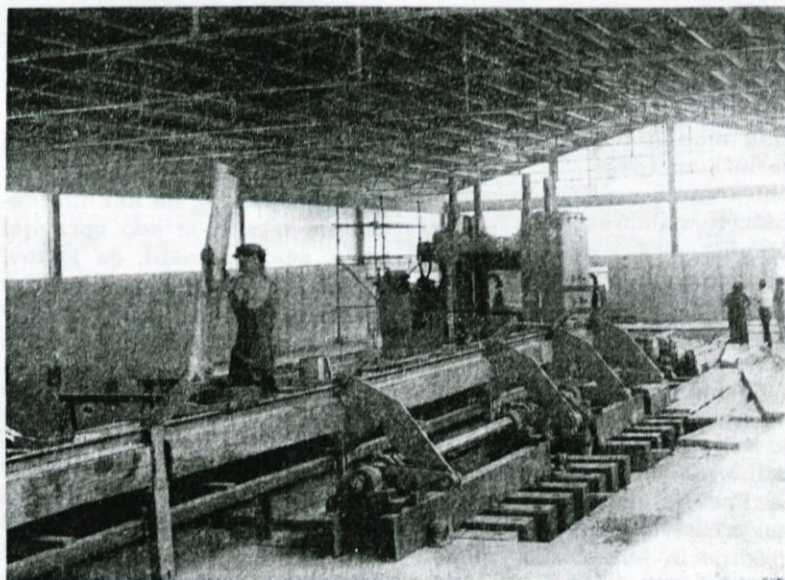
gateg, ki je samo naši delovni organizaciji v nekaj letih usposobil preko 20 tečajnikov z 80-urnim in 20-urnim tečajem; tečajniki s pridom uporabljamo svoje znanje v civilni zaščiti.

Podobna tekmovanja se bodo vrstila vsako leto, zato je nujno potrebno, da tem ekipam preskrbimo predpisano uniformo. Podjetje KLI Logatec je zato namenil 800 N din. Prav bi bilo, da bi tudi druge delovne organizacije v Občini Logatec prispevale nekaj sredstev za nakup omenjenih uniform.

Ta zmaga je članice enote prve pomoči in tudi občinski odbor RK vzpodbudila k nadaljnjemu izpopolnjevanju znanja prve pomoči. Tovrstno znanje se da zmeraj s pridom uporabiti, zlasti v primeru vojne.

Na koncu naj članicam omenjene ekipe iskreno čestitamo in jim v bodoče želimo še več takšnih ali podobnih uspehov.

Jerman R.

Montaža strojev na novi žagi

Civilna zaščita v občini

Pod pojmom »civilna zaščita« si predstavljamo organizirano aktivnost prebivalstva pod vodstvom družbenih organov z namenom, da zmanjša učinek sovražnikovega napada iz zraka v nekaterih primerih tudi z zemlje, posledice naravnih in drugih nesreč ter da zavaruje ali obnovi ključne naprave in službe, potrebne za življenje

ljudi, in da ohrani njihove pridobitve. Zato so tudi osnovne naloge civilne zaščite preprečevanje presenečenj, nudenje pomoči, ukrepanje ob morebitnih pretresih, v zmanjševanju človeških in materialnih izgub ter odstranjevanje posledic.

Civilna zaščita je vznikla v I. svetovni vojni s prvim pojavom vojnega letalstva in se je

Iz vaj teritorialne obrambe

tako v vseh državah razvijala vzporedno z naglim razvojem vojaške tehnike. Že v II. svetovni vojni je dosegla v Nemčiji in Angliji takšno stopnjo organiziranosti, da je uspešno opravljala svojo dolžnost in tako zmanjševala žrtve, ki bi sicer bile še mnogo večje.

Z razvojem vojaške tehnike — predvsem letalstva, so se tako žrtve vedno bolj prenašale v zaledje in vedno bolj tudi zmanjševale na fronti —

Izgube civilnega prebivalstva v zadnjih vojnah so v primerjavi z vojaškimi izgubami stalno naraščale.

Vojna	Mrtvi		
	vojaki	civ. preb.	skupaj
I. svetovna vojna	9 300 000 95 %	500 000 5 %	9 800 000
II. svetovna vojna	26 700 000 52 %	24 800 000 48 %	51 500 000
Korejska vojna	1 427 000 16 %	7 782 000 84 %	9 208 000

V kolikor predpostavljamo, da bi se v bodoči vojni uporabljala vojaška tehnika, ki v dosedanjih vojnah ni bila uporabljena, kot so: nuklearna, kemična, biološka in raketna, je razumljivo, da bodo žrtve v zaledju še mnogo večje, tako pa bo tudi vzporedno s tem naraščala vloga in pomen dobre organizirane civilne zaščite, ki bo sposobna izvrševati naloge, bodisi v odstranjevanju posledic vojnih razdejanj ali pa ob naravnih nesrečah.

Kaj pomeni pripravljenost civilne zaščite, lahko vidimo iz primerjalnega podatka o človeških izgubah pri dveh bombardiranjih mesta Hamburg (800 tisoč prebivalcev) in 60 000 mrtvih kar pomeni 7,5 % pri slabo pripravljeni civilni za-

ki je bilo 53-krat bombardirano in je bilo le 4000 mrtvih, kar predstavlja le 0,8 % od celotnega prebivalstva.

Poleg vse bolj modernega — učinkovitega orožja, ki bo v eventualni vojni lahko — predvsem v splošnem — povzročilo strahotno razdejanje, pa človeka spremljajo tudi nevarne nesreče z različnimi vzroki in različnih oblik. Priče smo velikim nesrečam, kot so: potresi, vulkanski izbruhi, viharji, poplave, snežni plazovi, nesreče v rudnikih, požari, epidemije itd.

Tudi pri teh nesrečah je pripravljenost in organiziranost civilne zaščite izredno pomembna, saj prav ta lahko bistveno zmanjša človeške žrtve. Na primer: nepripravljenost civilne zaščite v Skopju ob potresu 1963: rezultat 120.000 ljudi je ostalo brez strehe in 1070 ljudi mrtvih; na drugi strani ob veliki pripravljenosti civilne zaščite v Banji Luki 1969 je 75.000 ljudi ostalo brez strehe in le 13 ljudi je bilo ob potresu mrtvih.

Naj omenimo, da sta si bila potresa po svoji intenzivnosti in moči skoraj enaka.

To so tudi vzroki za izdajo zakona in predpisov o organizaciji civilne zaščite v naši družbi, da bi tako družbeno politične skupnosti ter delovne in druge organizacije pripravile civilno zaščito za reševanje prebivalstva in materialnih dobrin ob vojnih akcijah ter naravnih ali drugih večjih nesrečah. Tako so enote civilne zaščite postale obvezen ukrep za zaščito in reševanje, se organizirajo kot enoten sistem v občini, naseljih in delovnih organizacijah in tako tudi v naši občini in naših delovnih organizacijah. Kako pa je organizirana civilna zaščita pri nas in koliko je do sedaj že storjenega, bomo spoznali v nadaljevanju tega članka v naslednji številki glasila.

Otmar Oblak

Iz vaj teritorialne obrambe

V Ameriko...

OB ISLANDSKIH GEJZIRJIH!

Iz spanja nas je zbudila ljubka stewardesa ter nam zaželela dobro jutro. Čez nekaj minut smo se že pričeli spuščati. Svetlobni napisi nad vhomom so opozarjali... PRIPNITE PASOVE... NE KADITE... Ta opozorila je treba resno upoštevati, kajti največ nesreč se zgodi pri vzletih in spuščanjih.

Pogledala sem skozi okno letala in videla zemljo pod nami. Bila je obdana z morjem. Zdelo se mi je da gledam rjavkasti madež na svetlo sivem papirju. Pogled na to mi ni vzbujal nikakega posebnega občudovanja pač pa odpor. Bilo je že zelo zgodaj zjutraj, ko smo pristali. Čas smo morali naravnati za 5 ur nazaj in ga tako še enkrat preživeti. Pristali smo na letališču Keyflavik. Videli smo da so tu enote NATO. Z avtobusi smo se nato odveljali v eno uro oddaljeno glavno mesto Islanda Reykjavik.

Island, otok v Atlantskem oceanu, meri 102.819 km² in šteje kakih 190.000 prebivalcev, ki govorijo staronorveški jezik. Občutek sem imela, da so zelo zadržani. Imajo zelo nežno, belo, skoraj prosojno kožo zaradi hladnega subpolarnega podnebja. Bilo je krasno sončno jutro, a mi smo trepetali od mraza. Pokrajina je pusta in skalnata. Prebivalstvo živi predvsem od ribištva in ovčarstva.

Namestili smo se v sodobnem luksuznem hotelu, kjer so nam takoj nudili zajtrk po načinu samopostrežbe. Pri vходу v saloon smo oddali bon, nakar so nas peljali do jedilnih miz, na katerih je že bil postavljen potreben pribor. Na sredi jedilnice je bila velika miza, na kateri so bile razne vrste hrane in pijač. Več vrst svežega in prekaženega mesa, sira, masla, jajc, peciva, sadnih solat, želejev, sadnih sokov, mleka, kave, kakava itd. Na misel mi je prišla pravljica »mizica pogrni se«. Vsak gost si je lahko postregel, kolikor je le hotel. Lačni nismo bili, vendar oči so bile strašno lačne teh odlično pripravljenih dobrot. Predno smo prišli okrog mize, so bili naši krožniki čezmerno polni — malokomu pa je uspelo, da je s svojega krožnika v celoti pospravil. Pomislila sem, kako lepo bi bilo, ko bi v naši topli kuhinji enkrat na leto pripravili takšno pojedino.

Po zajtrku smo se okopali v pokritem, toplem hotelskem bazenu, nato pa so nas peljali na

(Nadaljevanje na 8. strani)

Ob novi obliki našega glasila

Naše glasilo je preživelo več oblik in imen — vse z namenom, da bi glasilo čimbolj približalo našim proizvajalcem in ostalim bralcem. Glasilo našega kolektiva je prvič bilo izdano leta 1954 pod imenom »Logaške novice«. Te Novice so izhajale vse do leta 1956. Nato je izhajal le »Bilten« v ciklostirani obliki.

Z namenom, da bi bila obveščenost našega kolektiva in tudi ostalih občanov večja je uredniški odbor na predlog poslovnega odbora sklenil, da dobi naše glasilo novo, širšo obliko in vsebino. Opazilo se je, da po našem glasilu segajo tudi ostali občani, včasih celo z večjim zanimanjem kot člani našega podjetja. Zaradi tega je glasilo zajelo širši pomen. Pošiljamo ga tudi ostalim delovnim organizacijam, Zbornici, PZ »Les«, Društvu inž. in tehnikov, itd. Tudi tehnika tiskanja sedanjega glasila je že preživela, saj je vse preveč uniformirana, ne dopušča pa objave slikovnega materiala. V sedanji obliki nismo uspeli predstaviti našega kolektiva pa tudi ne ostalih dejavnikov v občini, ki so hoteli naše delavce in ostale občane preko našega glasila informirati o vseh dogajanjih v kraju, občini ali še celo drugod. Vse to nam je narekovalo, da moramo izboljšati vsebino in obliko. Ob tej priložnosti se je uredniški odbor odločil, tudi za novo ime, in sicer: »Logaške novice«, ki so že izhajale ob ustanovitvi. Upam, da je to ime pravo, saj so naše Novice tudi logaške novice. Sodelavci izven našega kolektiva pa bodo to ime še bolj utrdili. Nova razširjena oblika, novo ime in nova vsebina bodo dali po našem predvidevanju novo kvaliteto, s katero se bomo lahko brez sramu predstavili tudi širši javnosti. Upam, da ne bo člana kolektiva in nobenega pismenega prebivalca naše občine, da ne bo segel po »Logaških novicah«.

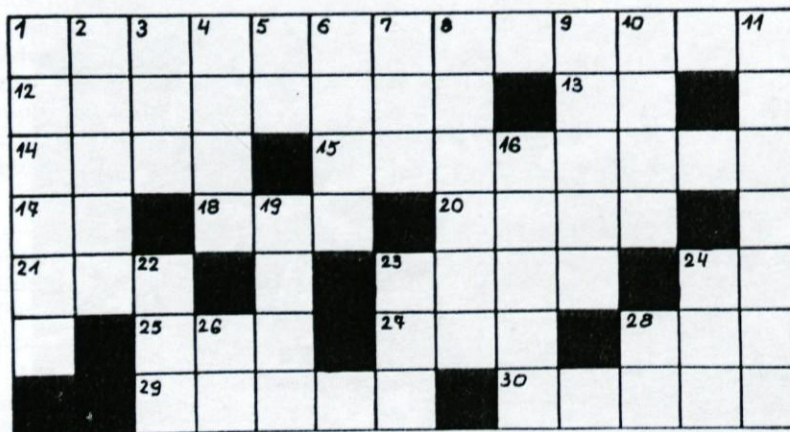
Informiranost v besedi in sliki pa bo obogatila naše samoupravljanje pa tudi obveščenost vseh. Želimo imeti tako glasilo, ki bo polno življenja, izmenjave mnenj o problemih v našem kolektivu in tudi drugih kolektivih, o problemih občanov sploh. Glasilo naj bi postalo bojevnik za napredek kraja, skratka glasilo, ki bi ga brali vsi. Uspešnost te ideje ni odvisna samo od uredniškega odbora, pač pa tudi od vas, bralcev, da se odločite s svojimi prispevki obogatiti to glasilo. Vsaka novica ali prispevek bo dragocena za uredniški odbor, predvsem pa za obogatitev vsebine glasila. Tako vsebinsko bogatejša in pomlajena bodo lahko »Logaške novice« izhajale redno. Preko »Logaških novic« bomo dostojno predstavili življenje in delo naših proizvajalcev v celi komuni. Hkrati pa naj nas »Novice« vodijo in se naj bojujejo za večji in boljši — pomembnejši gospodarski in politični položaj občine Logatec.

Anton Antičević

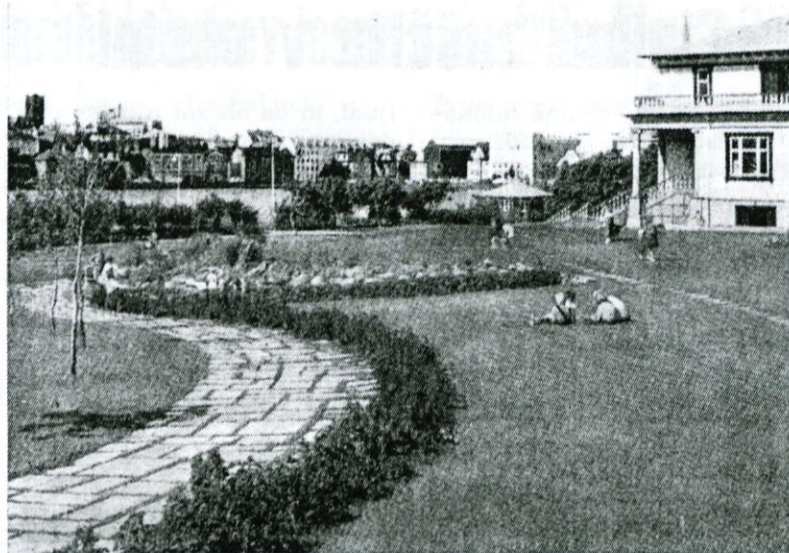
Vodoravno: 1. naslov glasila KLI Logatec; 12. najboljši jugoslovanski košarkarski klub; 13. ljudska skupščina; 14. Slovenecem najljubša pijača; 15. sredstvo, ki omamlja čutila; 17. kratica humane organizacije; 18. de Janeiro; 20. ime Delamarisovih juh; 21. Germanski dvoglavni orel; 23. tovarna kuhinjskega pohištva v Zagorju; 24. italijanska tovarna vozil; 25. japonski telovadec; 27. vodna žival; 28. oddelek tehnične kontrole; 29. gora na meji Makedonije; 30. dolina v severni Italiji.

Navpično: 1. letoviško mesto pri Opatiji; 2. bonton; 3. žgana pijača; 4. bog ljubezni; 5. različna soglasnika; 6. prostor, kjer vrtijo filme; 7. medmet; 9. vsota, vložena v banko; 10. enako; 11. pripadnica naroda, živečega na severu; 16. rudnik v Bosni; 19. moško ime; 22. predvideni datum; 23. pripadnik slovenskega naroda; 24. italijanska tovarna lesnih strojev; 26. narodna obramba; 28. središče vrtenja.

Nagradna križanka

REŠITVE POŠLJITE VKLJUČNO DO 1. VIII. 70

Reykjavík

(Nadaljevanje s 7. strani)

ogled mesta, v katerem živi skoraj polovica vseh prebivalcev Islanda. Veliko imajo novih stanovanjskih blokov, ki še niso zasedeni. Vodič nam je povedal, da je zadnje čase izredno močan dotok novih prebivalcev, zlasti se vračajo emigranti iz Avstralije. Je tudi izredno razvit avtomobilski promet, saj pride na vsakega prebivalca en avtomobil.

V mestu smo si ogledali ribarnico in nekaj drugih znamenitosti, kot npr. cerkev, mestno hišo. Malo iz mesta smo videli farme, kjer vzrejajo ponije. Pred mestom je tudi velik prostor, na katerem so grajene hiše v takih oblikah, kot so bile grajene v različnih časovnih obdobjih.

Končno smo se odpeljali na težko pričakovani ogled najzanimivejšega, kar je na Islandu, k geizrom. Vozili smo se po precej širokih cestah. Ker je otok izrazito vulkansko področje, je gradnja cest silno eno-

stavna. Lavina je izredno primeren material za gradnjo cest, ki se, skoraj bi rekla, ne razlikujejo od naših asfaltiranih. V ozadju smo videli gore, pokrite z večnim snegom, in ledeniki, ter vulkan HEKLA, za kateraga napovedujejo, da bo zopet bruhal.

Pripeljali smo se v kraj, kjer je največje področje izvirov gejzirjev. Izstopili smo iz avtobusa, se namenili preko ravnice, in kar naenkrat je iz zemlje bruhnil močan curek vroče vode. V burnem smehu smo se razbežali vsi mokri od tega nepričakovanega pozdrava. Vodič nam je povedal, da je to zelo nevarno, kajti voda teh naravnih vrelov ima tudi do 80 stopinj in je možno, da te opari. V tem kraju smo si ogledali parno pekarno, v kateri pečejo kruh s pomočjo te vrele vode. Vročih vrelov je zelo veliko. Z njimi ogrevajo stanovanja, uporabljajo jih za kopališča in podobno. Predvsem je zanimivo to, da izbruhne tak vrelc kar na lepem, ko tega ne pričakuješ, in to tudi z nad 30 m visokim curkom.

Ko smo se vračali v hotel, nam je med potjo vodič povedal, da se na Islandu poročajo zelo mladi. Zanimivo je to, da nevesta tudi po poroki obdrži dekliški priimek. To povzroča včasih nevšečnost, npr. če z možem potujeta in iščeta prenočišče v hotelih, imata problem predno dokazeta, da imata pravico do skupne sobe.

(Nadaljevanje prihodnjič)

Stefano Leskone

Logaške NOVICE — Glasilo kolektiva Kombinata lesno predelovalne industrije Logatec. Ureja uredniški odbor: Marija Horvat, Marjan Lapajne, Jožica Pogorelec, Rudi Povšič, Tatjana Leskovec, Anton Antičević. Glavni in odgovorni urednik: Albin Čuk. Tisk: Učne delavnice, Ljubljana, Bežigrad 8